

Paimentyttö

Enni Mustonen

Download now

Read Online ➔

Paimentyttö

Enni Mustonen

Paimentyttö Enni Mustonen

Ida Eriksson, kolmetoistavuotias paimentyttö Sipoon Karhusaaresta, päätyy dramaattisten vaiheiden jälkeen Björkuddeniin Topeliusten pikkupiiaksi. Idan lähtökohdat ovat kaukana vireän kulttuurisuvun elämänmenosta, mutta vähitellen hän saa tutustua vanhenevaan, vatsavaivoista kärsivään kirjailijaan ja oppii ylittämään kieli- ja säätyrajoja.

Paimentyttö Details

Date : Published 2013 by Otava

ISBN : 9789511272076

Author : Enni Mustonen

Format : Hardcover 363 pages

Genre : Historical, Historical Fiction, European Literature, Finnish Literature, Fiction, Audiobook

 [Download Paimentyttö ...pdf](#)

 [Read Online Paimentyttö ...pdf](#)

Download and Read Free Online Paimentyttö Enni Mustonen

From Reader Review Paimentyttö for online ebook

Elina says

Kirja vei mukanaan. Innolla odotti, mitä Idan elämässä seuraavaksi käy. Kieli on mahtavaa ja luo hyvin ajankuvaa. Taidan olla tietämättäni historiallisten romaanien ystävä.

Arja-täti says

Miellyttävä, kiva lukea. Oikein sopivaa "hömppää" mun aivoille. Toiset lukee chic littiä, mulle sopii Mustonen.

Suvi says

Ihastuttava tarina paimentyöstä piikatytöksi päätyneen Idan elämän käännteistä. Hyvällä tavalla arkinen ja yleisvireeltään positiivinen kertomus. Kerronta etenee rauhallisesti, mutta ei junnaa paikoillaan. Tarina soljuu eteenpäin yhtä jouhevasti ja varmasti kuin Ida siirtyy tilanteesta toiseen. Suuria yllätyksiä ei tapahdu, mutta tämä tarina ei niitä kaipaakaan. Kerronta on tässä juonenkäänteitä merkittävämmässä roolissa ja tekee kirjasta nautittavan lukukokemuksen.

Terhi says

Rouva C. inspiroi minut tarttumaan tähän ”hyllynlämmittäjään”. Enni Mustonen on oiva viihdekirjailija, joka perehtyy aiheisiinsa. Siitä vakuuttaa tämänkin kirjan loppu, jossa kirjailija esittelee lähteensä. Pikku Idaa enemmän tässä kirjassa kiinnostavat Topeliuksen suvun henkilöt ja heidän vaiheensa. Lopussa annetaan vielä vinkki, että seuraavaksi tartutaan Sibeliuksiin, joten eiköhän sarjan kakkososaankin tule tartuttua...

Tiina Mahlamäki says

Kansallissankaritarinaa ruohonjuuritasolta. Jokaisen suurmiehen takaa löytyy suuri joukko naisia, jotka lypsävät, kitkevät, perkaavat ja parsivat, keittävät, silittävät, tyhjentävät alusastioita sekä nyörittävät ja napittavat näppärillä sormillaan. Elävä ja sujuva kuvaus älykkäästä ja nopeastioppivasta piikatytöstä vanhan Zachris Topeliuksen suurtaloudessa - samalla käsitellyksi tulee suuri määrä suomalaista kulttuuri- ja kielihistoriaa 1800-luvun lopulta. Kiinnostavat elämänvaiheet jatkuvat, sillä kirjan päätteeksi Ida palkataan Sibeliuksille lapsenpiiaksi.

Anu Korpinen says

Kuuntelin äänikirjana, lukijana Erja Manto. Pidin kovasti ajankuvauksesta. Päähenkilö oli melko väritön: kiltti, tottelevainen ja hyvä tekemään töitä. Sellaisena hän oli kuitenkin mainio kertoja muiden ihmisten tarinoille, joista kirjassa sai nähdä mielenkiintoisia välähdyksiä.

Aion ostaa seuraavankin osan äänikirjana, Erjan Mannon ääni on jo päässäni iskostunut Idan tarinan ääneksi.

Taija says

Ei varsinaisesti minun juttuni, mutta upeaa ajankuvaahan tämä oli. Opin kirjaa lukiessani paljon 1800-luvun lopun tavoista, esineistä ja ihmisistä. Ja Zacharias Topeliuksen elämästä. Tämä oli tänä vuonna ainakin neljäs lukemani kirja, jossa fiktiota on punottu todellisen historiallisen henkilön ympärille (muut olivat: Akvarellejä Engelin kaupungista, Taivaanpallo ja To capture what we cannot keep). Mustonen oli selvästi perehtynyt aiheeseen ja tiesi mistä kirjoitti, sitä täytyy ihailla. Ongelmana oli ehkä draaman kaaren puuttuminen. Kaikenlaista tapahtui kyllä pikku-Idan elämässä, mutta punainen lanka jotenkin uupui. Lisäksi tämä oli ensimmäinen kirja jonka osin kuuntelin äänikirjana. Sekin oli vähän outoa, ehkä minun pitää nähdä teksti.

Laura says

Voihan. Odotin itselleni sopivaa, kevyen kesäistä hömppää 1800-luvun lopun maalaisromanttisissa maisemissa. Sitä toki kyllä sainkin, mutta laatu olikin sitten eri asia. Tässä oli aineksia vaikka mihin, mutta kun henkilöhahmot olivat kömpelöitä ja jopa typeriä ja kielikin oli puisevaa toistoa, ärsytti kirja huomattavasti enemmän kuin ihastutti. Saa nähdä jaksanko sarjan muihin osiin tarttuakaan.

Henna says

Brontën Syrjästäkatsojan tarinan jälkeen kokeilin kotimaisia syrjästäkatsojan tarinoita. Perusidea oli ainakin tässä ensimmäisessä osassa tasan sama: viimeisenkin omaisen kuoltua köyhä orporyttö ajautuu kohtalon oikusta tienamaan leipäänsä erilaisiin palveluspaikkoihin, ja vastoinikäymisten kuten vakavan sairastumisen jälkeen pääsee lopulta asemaan, jossa saa itsekin syödä välillä mansikoita ja kermavaahtoa kulttuurielitiin kanssa samassa pöydässä, tosin edelleen palkollisen asemassa eikä tasavertaisena. Suomi-versiossa eliittiä edusti Topeliuksen perhe tuttavineen. Kielellinen asetelmakin oli samankaltainen: suomenkielinen päähenkilö oppii pärjäämään ruotsinkielisessä ympäristössä, kun Brontëlla englantilainen neiti muutti ranskankieliseen maahan. Molemmissa tekstin sekaan oli sujutettu runsaasti lauseita myös sillä toisella kielellä. Naimisiin asti tässä versiossa ei vielä ehditty, mutta en yhtään epäile, etteikö jo seuraavassa kirjassa.

Mustosella vaikuttaa sinällään olevan 1800-luvun lopun ajankuva hyvin hallussa ja Topeliuksen elämään ja tuotantoonkin tässä sai hieman tuntumaa. Harmillisesti lauserakenteet toistivat jatkuvasti samaa kaavaa siinä määrin, että meinasin menettää malttini moneen otteeseen. Lisäksi kirja tuntui pitävän lukijaansa suorastaan poikkeuksellisen kielitaidottomana, yksinkertaisimmatkin ruotsinkieliset lauseet selitettiin jälkeenpäin suomeksi. Siis sillä tavalla muka huomaamattomasti muun tekstin seassa, ettei niitä ollut mahdollista hypätä yli. Ymmärrän, että ihmiset haluavat lukea välillä jotain kevyttä ja nopeaa mutta silti jossain määrin sivistävää eikä aivan täysin aivokuollutta, mutta onko tämä edes sitä. Suututtaa, koska haluaisin lukea kirjasarjan loppuun, jos kerran olen aloittanut.

P.S. En suosittele erityisemmin sitä alussa mainittua Brontëakaan. Ajan hampaan pahasti raatelema ja perin pitkäveteinen. Oli se tosin kielellisesti korkeatasoisempi tuotos kuin tämä ja alkukielellä luettuna voisi toimia sekä enkun että ranskan preppaukseen.

Kirja Vieköön! says

Sopivasti fiktiota ja upeaa ajankuvaa ja kulttuurihenkilöitä. jes!

Linnea says

Paimentytön lukeminen vaatii tietynlaisen rauhallisen mielentilan, sillä muuten sen lukemisesta ei tullut yhtään mitään. Syrjästäkatsojan tarinoita on osuva ilmaisu sarjan nimeksi ainakin tämän ensimmäisen osan perusteella, sillä Idalle itselleen tapahtuvat asiat tuntuvat jäävän jatkuvasti sivuosaan kaikkien niiden kuuluisempien ja korkea-arvoisempien henkilöiden tarinoiden alle. Kiinnostavaa ajankuvaa kuitenkin ja sujuessaan miellyttävää luettavaa.

Johanna says

Ihan mukava kesäkirja. Kevyttä, soljuvaa kerrontaa, jossa tapahtumat vierivät Idan askareiden ja herrasväen tapahtumien painolla.

Khay says

Plussat:

Pidin kirjan tunnelmasta ja siitä kuinka se yhdisti Topeliuksen elämäntarinaa mukaan juoneen. Kirjaa lukiessa heräsi mielenkiinto tutustua Topeliukseen paremmin ja muutaman kerran googletinkin tapahtumapaikkoja. Päähenkilönä Ida oli herttainen ja kirjasta välittyi hyvin se ainainen ja raskas työnteke, jota elämä maaseudulla vaati (palvelusväeltä).

Kirjan päätös oli mielestäni mukavan koukuttava niin että aion ehdottomasti lukea sarjan seuraavan osan.

Miinukset:

Kirjassa on paljon naissivuhahmoja, jotka menivät itseltäni monta kertaa sekaisin ja lopulta en edes yrittänyt muistaa kuka on kuka. Hahmojen tunnistamista toisistaan olisi auttanut edes pieni ulkonäön kuvailu, jota jäi nyt täysin vaille. Herrasväen koiran rotukin kerrottiin vasta kirjan loppupuolella, jolloin olin ehtinyt nimen perusteella ajatella koiran aivan toisenlaiseksi. Sinällään pieni juttu mutta se kuvaa hyvin sitä miten kuvailu olisi vaatinut hieman parantamista.

Noora says

Viihteellistä historiallista fiktiota yhdistettynä todellisiin ihmisiin, paikkoihin ja tapahtumiin. Ja hyvin kirjoitettuna! Mielenkiintoinen aika Suomen historiassa ja vanhoista ajoista, tavoista ja luokkaeroista on aina kiinnostavaa lukea. Romantiikkaa tässä ei vielä ollut, mutta eiköhän sitä sarjan seuraavissa osissa ole luvassa.

Peony says

Kiva tarina, ihanaa arkipäivän historiaa ja hieman suurmiestenkin. Muutamassa kohtaa olisin jättänyt ennakoivaa (Idan tarinassa myöhemmin tapahtuvia asioita) vihjailua pois. Viihdyin kuitenkin tarinan parissa sen verran hyvin, että kyllä kolme tähteä ainakin irtoaa.
